

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 329/2017-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Františkom Sobekom, Hertník 10, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 695/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júna 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 695/2014.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«Sťažovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 25.02.2013 na Okresnom súde Bratislava I. domáhal náhrady škody podľa ustanovení zák. NR SR č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 16C/46/2013.

Okresný súd Bratislava I. o žalobe rozhodol rozsudkom zo dňa 05.06.2014, sp. zn. 16C/46/2013-12, ktorým žalobu sťažovateľa zamietol Sťažovateľ... podal... včas odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave doposiaľ nerozhodol s tým, že vec bola krajskému súdu predložená dňa 18.09.2014 a bola jej pridelená sp. zn. 2Co/695/2014.

Konanie tak na krajskom súde podľa názoru sťažovateľa, trvá neprimerane dlho bez toho, aby bol vo veci urobený nejaký úkon, resp. rozhodnutie vo veci samej.

Navrhovateľ je presvedčený, že právo na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je mu upierané len preto, že v období rokov 2003 – 2010 bol nezákonne trestne stíhaný, opakovane odsúdený, aby bol napokon rozhodnutím Najvyššieho súdu SR oslobodený a uvedené „nekonanie“ všeobecných súdov je len pokračovaním bezprávia zo strany súdov a sudcov Slovenskej republiky, vedené snahou „bagatelizovať“ až Ignorovať toto rozhodnutie a účinky s nim spojené, ako aj snahou zakryť nezákonné kroky svojich kolegov v talároch, ktorí sa nezákonnosti dopúšťali.

Nezákonné rozhodnutia týchto sudcov sťažovateľa na viac ako 7 (sedem) rokov vylúčili z profesionálneho života advokáta, resp. mu znemožnili realizovať právnické vzdelanie v zamestnaní.

Sťažovateľ tak napriek tej skutočnosti, že bol v celom rozsahu spod obžaloby oslobodený, doposiaľ pociťuje difamujúce účinky nezákonných rozhodnutí v trestnom konaní, ktorých výsledkom je strata sťažovateľovej cti, ľudskej dôstojnosti, rodinného zázemia a profesijného života.

Dňa 25.04.2017 podal sťažovateľ podľa § 62 a nasl. zák NR SR č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi Krajského súdu v Bratislave. Listom zo dňa 22.05.2017, sp. zn. Spr. 2101/17, podpredseda krajského

súdu uviedol, že „... Vašu sťažnosť som prešetril v intenciách citovaných zákonných ustanovení z hľadísk nevyhnutných pre jej náležité vybavenie a dospel som k záveru, že Vaša sťažnosť je dôvodná....“

Podľa názoru sťažovateľa k ničím neodôvodnenému prieťahu v konaní a nečinnosti Krajského súdu v Bratislave došlo v období od 18.09.2014 do podania ústavnej sťažnosti, teda v celkovej dĺžke najmenej 32 mesiacov.

V tomto období Krajský súd v Bratislave objektívne nevykonal žiadny úkon, ktorý by smeroval k rozhodnutiu vo veci samej, tak ako to vyplýva aj z odpovede na Sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní zo dňa 22.05.2017.

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou judikoval, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov

Otázka existencie zbytočných prieťahov v občianskoprávnom konaní v spojení s porušením základného práva podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru sa skúma vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, teda skutkovú a právnu zložitost' veci sťažovateľov; jeho právnu kvalifikáciu a s právame sa sťažovateľov v priebehu konania a napokon aj postup samotného súdu.

Samotnú vec – náhradu škody sťažovateľa nemožno považovať za skutkovo, resp. právne zložitú a náročnú na rozhodnutie. Rovnako nemožno ani tvrdiť, že by to bol sťažovateľ, ktorý by prispel k spomaleniu konania pred súdom alebo iným okolnostiam, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s jeho konaním...

Vzhľadom na skutočnosť, že porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením a výrok ústavného súdu deklarujúci toto porušenie nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, žiada sťažovateľ, aby mu ústavný súd priznal aj primerané finančné zadosťučinenie za obdobie, počas ktorého došlo zo strany Krajského súdu Bratislava k prieťahom v súdnom konaní, a to v sume 5.000,- Eur (slovom päťtisíc eur).

Vyššie uvedená suma, podľa názoru sťažovateľa, zohľadňuje charakter zbytočných prieťahov v súdnom konaní a s nimi spojenú nemajetkovú ujmu sťažovateľa spočívajúcu

v pocitoch právnej neistoty a straty dôvery sťažovateľa v efektívne a správne poskytnutie súdnej ochrany v predmetnej veci.»

3. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1/ Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn.: 2Co/695/2014, bolo porušené.

2/ Krajskému súdu v Bratislave ukladá povinnosť, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 2Co/695/2014 konal a rozhodol bez zbytočných prieťahov.

3/ [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné odškodnenie v sume 5.000,-Eur (slovom päťtisíc eur), ktoré mu je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovení § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

6. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

8. Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 695/2014.

9. Ústavný súd sa osobitne zameril na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prieťahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase

podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

10. Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, I. ÚS 38/04, III. ÚS 199/02, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05).

11. Vychádzajúc z doterajšej stabilnej judikatúry ústavného súdu je potrebné poukázať na to, že v prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými výraznými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. III. ÚS 59/05, IV. ÚS 221/05).

12. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podal 25. apríla 2017 predsedovi krajského súdu sťažnosť na priet'ahy v označenom konaní. Podpredseda krajského súdu v odpovedi na sťažnosť sp. zn. Spr 2101/17 z 22. mája 2017 uviedol:

„Vašu sťažnosť som prešetril v intenciách citovaných zákonných ustanovení z hľadisk nevyhnutných pre jej náležité vybavenie a dospel som k záveru, že Vaša sťažnosť je dôvodná...

Z vyjadrenia [REDAKOVANÉ], predsedníčky senátu konajúceho v uvedenej právnej veci, vyplýva, že postup tunajšieho súdu v predmetnom konaní je ovplyvnený objektívnymi okolnosťami, t. zn. počtom a skladbou vecí pridelených senátu na prejednanie (kde bolo ku koncu mesiaca apríl 2017 celkom 427 nevybavených vecí), prednostným vybavovaním starších vecí, ktoré sa vybavujú priebežne podľa poradia, v akom boli predložené a skutočnosťou, že v období od roku 2012 do apríla 2017 bolo do senátu 2Co. 2NcC. 2CoPr, 2CoD, 20CoP popri bežnom nápade pridelených aj 555 vecí na rozhodnutie

o odvolaniach podaných proti rozhodnutiam súdu prvej inštancie a 352 vecí na rozhodnutie o námietke zaujatosti, podaných jednou spoločnosťou.

Nakoľko sa vzhľadom na predmet konania nejedná o súdne konanie, ktoré by malo prebehnúť s osobitnou, resp. výnimočnou rýchlosťou (výživné, pracovné veci a pod.) tak, ako je to stanovené rozhodovacou praxou štrasburských orgánov ochrany práva a rozvrhom práce Krajského súdu v Bratislave, bude predmetná právna vec tunajším súdom prejednaná v mesiaci jún 2017...

Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, ako aj s vyjadrením predsedníčky senátu konajúceho vo veci sp. zn. 2Co/695/2014 musím konštatovať, že som zistil prietahy v uvedenom konaní, ktorých príčiny sú dané okolnosťami objektívnej povahy so zreteľom na množstvo vecí pridelených na vybavenie do senátu 2Co, spôsob ich vybavovania podľa poradia zodpovedajúceho prideleným číslam spisových značiek tak, ako sú podané na Krajský súd v Bratislave, okrem vecí prednostných v zmysle zákonnej úpravy a rozvrhu práce súdu, ako aj personálnu vyťaženosť sudcov, pričom tieto skutočnosti majú nemalý vplyv na rýchlosť konania v predmetnej veci a sú objektívnym dôvodom neprimeranej dĺžky súdneho konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené si Vám dovoľujem oznámiť, že som Vašu sťažnosť na prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. 2Co/695/2014 vyhodnotil ako dôvodnú. Dovoľte mi preto, aby som sa Vám v mene správy a riadenia súdu za vzniknuté objektívne prietahy ospravedlnil.

Súčasne podotýkam, že vec sp. zn. 2Co/695/2014 bude prevedená do režimu sledovania vecí predsedom krajského súdu za účelom zabránenia vzniku ďalších prietahov v konaní.“

13. Z obsahu podanej sťažnosti, ako i z obsahu odpovede podpredsedu krajského súdu z 22. mája 2017 na sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní tvoriacu prílohu podanej sťažnosti ústavný súd vyhodnotil, že v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 2 Co 695/2014 dosiaľ nedošlo k takej intenzite zásahu do práv sťažovateľa, ktorá by zodpovedala ústavno-relevantnému porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Podľa názoru ústavného súdu nemožno na základe skutočností uvedených

v sťažnosti považovať postup krajského súdu za taký, ktorý by toho času bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v konaní v zmysle citovaných článkov ústavy a dohovoru.

14. Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

15. Ústavný súd zároveň uvádza, že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je v prvom rade poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám v primeranej dobe odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 365/2011).

16. Sťažovateľ podal sťažnosť z 30. mája 2017 adresovanú ústavnému súdu iba mesiac po tom, ako podal sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi krajského súdu, pričom podpredseda krajského súdu v odpovedi na sťažnosť sp. zn. Spr 2101/17 z 22. mája 2017 uznal sťažnosť sťažovateľa za dôvodnú a zároveň uviedol, že predmetná vec bude krajským súdom prerokovaná v júni 2017.

17. Podanie sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedovi krajského súdu zo strany sťažovateľa preto možno hodnotiť iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda krajského súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom vo veci samej (I. ÚS 365/2011), najmä vzhľadom na oznámenie podpredsedu krajského súdu, že predmetná vec bude krajským súdom prerokovaná v júni 2017.

18. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nič nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných a v tomto uznesení uvedených skutočností sťažovateľ v prípade ďalších prietahov na strane okresného súdu podal ústavnému súdu novú sťažnosť.

19. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2017